

ק"ח והיינו דהוי לר"ח להעין במידי דידע ב' חזרה ובהאי
הענה וכפור לו יותר ממה שה' כופר לו בטענה הראשונה
בגון צמורה במקל נלחמך שה' נלחמן במיגו דהו בעי כ"ה
נמלא צלותה טענה וכפור לו יותר ממה שכתב בטענה הראשונה
וגם חזרי' ידע ב' זהו צדאי מחשב להענה גדולה וליכא מיגו
אבל בצעדר תנאי אחד בגון שבעה ויחר בטענה כ"ב אך לא
יכפור לו יותר בגון צמורה עיזי דלחמך חושלא מ"ש דאם חמר
שאכלו כדי דמיחן או דלחמך לקחתי ממך ג"כ וצ"ל לא יטול מרא
דעיזי כלום אף דהוא מעיז יותר בטענה לקחתי ממש משום
דהאי ידע חזרי' בצקרה אמרינן מיגו או דלחמו מעיז בטענה
כ"ב יותר אף דכפר לו יותר בגון גבי פקדון מודה במקלע מיגו
דהי בעי חמר על הכל נלחמך אמרינן ג"כ מיגו משום דהעדר
תנאי דהענה וזו שכתבו דהכחו דהתם ל"ד למידי דכפרה דלכפור
ודאי אינו מעיז במידי דידע ב' חזרי' דהיינו הטענה וכפירה
ומירה ונכחו דהתם לא מויד דכפרה וכה"ג מעיז וספיר הוי
מיגו זו דברי מעלתו וכן הוא כונת דברי אחי שהצאתי
בספרי :

ע"ז כ' מעלתו דהדר ב' מהאי פירושא דצדריהס דל"כ קשה
מאי היא דהקשו לעיל מני' מהאי דכל השבועי' דקאמר
מתוך שיכול לומר ללד"מ יכול לומר נלחמו א"ע'ג דאין זה מיגו
טוב דהאי חשבו הענה והאי לא חשבו וכו' ולפי' מה שבך הלא
לפירוש זה צדריהס אמרינן מיגו כה"ג משום דלחמו לר"ח
לכפור יותר ומ"ש ללד"מ מעטנת נלחמך ע"כ ומכאן ק"ו זו
רוצה מעכ"ת לכתור ג"כ פירוש הש"ך והתומים צדרי
התום :

והנה המעניין בלשון התו' יראה דק"ו התו' אינו חלל מכיון
דאין זה מיגו טוב א"כ מל"ל להקשות דלמא מיגו כה"ג
ל"א וע"ז מירלו דה"כ גבי שמואל הוי מיגו כזה דג"כ הוא מליחו
מעניז למעניז וחס"ה מהכי מיגו כזו א"כ ש"ש היכא משכתת וכן
כראה מדברי התו' ר"פ כל השבועי' דבגמ' שם אמרו ל"ש חלל
ששכרו צעדים וכו' ופירך ח"כ ש"ש היכא משכתת וע"ז הקשו
בתום ד"ה מתוך הרי אף א"כ הו' כופר בכל צדאי שאמר
נלחמך הרי כבר הודה בזה וחס"ה הוי ג"כ לר"ח שבעות מצ"מ
ול"ל כו' דל"כ תקשו מכל מודה במקלע חלל ודאי לא שייך מיגו
דאין אדם מעיז לכפור הכל וכו' ולפי' ריב"א נוחא וכו' א"ע'ג
דאין זה מיגו טוב דאין אדם מעיז כו' מ"מ פירך לשמואל דהית
ל"י מיגו כה"ג עכ"ל התו' הרי אדרבה מוכח מהתו' דל"כ תקשו
אינו כ"א מכיון דאין זה מיגו טוב מל"ל להקשות דל"כ תקשו
מכל מ"צ מ"מ א"ע'ג דמכל מ"צ מ"מ ל"ק דהתם אינו מיגו כלל דהוא
מידי דכפירה אבל כאלו לא הוי מידי דכפירה אבל ק"ו התום
אינו ל"א דלא הוי מיגו טוב וחי' מל"ל להקשות וע"ז תרבו דגבי
שמואל נמי הוי מיגו כזה והוי דומה בדומה ממש ולדעתי דברי
אחי הנחמור שצפרוש :

וע"ז הקו' שהקשה מ"כ"ה הרעה צדריהס רש"א ריש שבת
שב' וז"ל וצ"ל דשאי' התם כיון דחזי' צ"ח ליתבי' משום לעולם
בהם תעבדו ע"כ והוא נגד סוגי' דגיתין דף ל"ח ואזני משום
מילתא דאיסורא הא אמר רב קטינאי כו' ולבסתר רש"א הא
התם ליכא עשה דבהם תעבדו משום ל"ד חירות שבת ע"כ
הקושיא להית שקושיא ענינא היא לזאת אמרתי אדרבה
וירוח לו :

הנה צדריהס ריש פ' השותפין שגדלו דסברו חכמים דאסורין
ליכנס לחצר ורצ"ב סבר זה נכנס לתוך שלו וכו' וע"ז
בר"ך שפי' טעמא דרבנן דכיון דל"א לומר דכל חד קנה לה
לכולה חצר קנין הגוף לעולם דהי' לזו דהאי וכו' חלל כל
חד מהסך שותפין יש לו בחצ"ה זה קנין הגוף דהיינו חלקו וקנין
שעבוד בחלק חצירו שאין חלל יכול לנעבד עליו מן הדין וצ"ל
דלא קני' ל'י גופא הלכך קאסברו רבנן דלוחו קנין שעבוד שיש
לו על חלק חצירו קונמות מפיקע מידי שעבוד ורצ"ב סבר
צריה ונש"ה אמרינן דכל עשה ושעה שנכנס לחצר זה דנשפ"י
קא עייל וכו' וזדוילי יחלל חלק לקנות חודש א' לחרוזין וחדש
א' לשמעון וצומן כל א' וא' קני' הוא לו לגמרי דהיינו נכסי לך
ואחרך לפטוי יע"ש בצורף :

ורצ"ב להכתוב צחתי עבד וצ"ל דעודד את רבו יוס אחד
יוס א' לעצמו א"כ הוא צמורה קנין הגוף צעשה
שרבו עובד צו צומא קנין הגוף הוא אללו דהת' צ"פ השולח דף
מ"צ אמרו נגחשו שור ויוס של רבו לרבו של עצמו לעצמו חלל מעיתה
יוס

כלל דבזולת זה אין מקום לדינא דר"ג לוחוש שמה טעני בון
ו' ל' חלל השתא דלמרינן דאם קידש אשה, צודאי צענות
דרבנן א"ח לקידושו אז יש מקום לדינא דר"ג דאם קידש מו'
שעות ולמעלה א"ח לקידושו ודוק צדריהס ר"ן צ"ל כ"ש שכ' שם
דמעשה ימורה אשמעינן ה"א ר"ג כלל כיון :

רק ע"ז השיב בני הצ"ח המופלא כ"ה צמר ש' ולפי' לעיל
דף ז' דקאמר בגמ' כיון דאיסורא דרבנן עלה כדלחוריתא
דמי דקאמר ר"ן צ"ב ד' א"פ"ה שפיר מייתי ר"ח דמה דאיסורא
דרבנן עלה לאו ברשותי קאי כיון דלמרינן דנוקשה מ"ו שעות
ולמעלה א"ח כו' ומה לר"ך ר"ן לומר דעיקר רחמי' הגמ' קאי
מנוקשה חפוק ל'י א"פ' אי לא חיירי ר"ג מנוקשה א"פ"ה
מוכח מדברי ר"ג דל"ל דצענות דרבנן א"ח לקידושו כלל דל"כ
האך קאמר המקדש מו' שעות ולמעלה א"ח כו' נחוש דילמא
טעני בון ז' לו וצומתא ל"ע על ר"ן צ"ב לכל הפירושים ויש לו
אירכות צדריס צוה אבל כעת אין מקום להאריך :

דברי אחיך הנאמן חיים אפ"ה :
חשובה לאחי הרב הגדול מ"ה חיים אפפענהיים :

המקרה צמים עלותמו, יריק רב צרכותו, עלו ראש אחי
ילידי, חציבו, הרב החריף הבקן, הק' המפורא, כבוד
מ"ה חיים ש' ושלום לך :

השמחתני אחי בענתך מלוד מלוד, מתוכו ראיתי את
שלומך ושלום ציבך וס' אלחיס יחי' עמך כל
ימי עולם אמר :

כב: וע"ז פלפולך לתרץ קושייתי על סר"ן בסוגי' דר"ג
הנה צודאי הדין עמך אשר כל מעיני הרואה
בס' ל"ב מ"הת יראה נהדותך שדחך מרן הגלון בישוב ק' הוא
אך מה שנתאם לך לתרץ צדריך יותר שפוט לומר מדברי ר"ג
גופא מוכח דאם קידש אשה צענה ו' דל"כ לקידושו משום
דל"כ יומא דגם א"כ קידש משם ולמעלה דחוששין דלוחוש שמה
שם הוי זו תוכן צדריך ואני חומר דלוחא למיירי הכי דקשה
וליתעמד הך שדתי קשה על ר"ג גופא דלחמך המקדש מו' שעות
ולמעלה א"פ"ה צחתי קודמיתא א"ח לקידושו ודקו הראשונים
לכהו צדריה ר"ג שפיר דלחבי לא קניט המקדש צעש ע"משה
ובחמץ דלחוריתא משום דע"כ צכ"ג חוששין לקידושו ומחולקין
רק בטעמא ומ"מ ר"ג גופא קניט חמץ דרבנן ולפי' קשה דאם
קידש חמץ דרבנן צעש שעות ולמעלה יומא דחוששין להשפ"ה
דר"ן דדילמא שם הוי וצכ"ג א"כ יוצא אל' חומר דודאי שם הוא
א"כ הוא מקודשת צודאי משום דהוי תרי דרבנן א"ע"כ צ"ל
בפשיטות כמ"ס הרמב"ם בעלמאות דא"ע'ג דלמרינן דלא לבטל
בחמש משום דלחמו ברשותי' מדרבנן א"פ"ה לא הפיקעו חכמים
לקידושו רק א"כ קידש אחר שם אבל צעש חוששין לקידושו
ושאינו קידושין דמשום גזירה דידעו עשאוהו שכלו ע"ש כ"כ צ"ל
לדעת ר"ן דדוקא צענות דידעו עשאוהו כשלו וחוששין לקידושו
משום גזירה דידעו דילמא טעני אבל צענות דלחוריתא לא גזרו
וחששו כלל לטעות וא"כ תו' ל"ק על ר"ג ועיין הטיב :

דברי אחיך הנאמן בער אפפענהיימער :
חשובה מהרב הגאון האמיתי מ"ה ארי' לייב הכהן בע"הה
ס' קצות החושן וש"ש :

הסוכן שמי רומה, ייטבו גמר החתימה, להגם צדה העומה,
ה"ה הרב המופלא, עושה פלא, החכם השלם, מגזע ארזאים
והרשעים, כבוד מ"ה צמר אפפענהיימער ג"ו :

בג: גי"ה בא אליו ציוס ד' ג' תשרי, אגרת אדרת, מגילה
עפה, וכמיה אל פנים, אך זמן תורה לחוד וזמן
תפילה לחוד, הבס לעת כואת בתוך עמי אנכי טרוד ציטרדא
דחג, אך פניתי וידעו דילמא טעני אבל צענות דלחוריתא לא גזרו
וחששו כלל לטעות וא"כ תו' ל"ק על ר"ג ועיין הטיב :

הנה בחוס' פ' הגזול דף ק"ז ע"א ד"ה ע"פ בתר דהציאו
שעת ריב"א כהבו והאי דח"ה גבי בני עזי דלחלו
חושלא כו' א"ע'ג כו' לא דמי דכפירה וכו' וצדריהס סמומים
מלוד וכבר נתחבטו צדריהס כל גדולה החמורים ועיין ב"ש
בח"מ ס' פ"ב בכללי מיגו וצתומים ויחמר מעלתו שכיון לפירוש
צדריהס עם אחי הרב החריף מ"ה יהודה שהצאתי בספרי